

مطالعات دریایی و مدل سازی ریاضی آبگیر مجتمع پرورش میگوی گمیشان

مرتضی منشی زاده، عضو هیئت علمی پژوهشی مؤسسه تحقیقات آب، تهران*
حسین اردلان صمغی؛ کارشناس پژوهشی پژوهشکده هیدرولیک و محیط های آبی مؤسسه تحقیقات
آب، تهران**

عطاءالله نجفی جیلانی، دانشجوی دکترای آب دانشگاه صنعتی شریف، تهران***
آرش نیکخواه، بخش مهندسی سواحل شرکت فناوری آب و محیط زیست، تهران****
* تلفن: ۷۷۰۰۵۱۴، نمابر: ۷۷۳۱۱۹۵۹، پست الکترونیک: m.monshizadeh@wri.ac.ir
** تلفن: ۷۷۳۱۰۰۰۰-۲۶۸، نمابر: ۷۷۳۱۱۹۵۹، پست الکترونیک: h.ardalan@wri.ac.ir
*** تلفن: ۷۷۳۰۴۲۴۸، نمابر: ۷۷۰۰۵۰۲، پست الکترونیک: a_jilani2003@yahoo.com
**** تلفن: ۷۷۳۱۰۰۰۰-۲۷۲، نمابر: ۷۷۰۰۵۰۲، پست الکترونیک: a.nikkhah@wri.ac.ir

چکیده

در قالب مطالعات اخیر، عمده ترین معیارهای فنی ملحوظ در ارزیابی عملکرد سامانه آبگیر مزارع مجتمع پرورش میگوی گمیشان، شامل عدم بازچرخش احتمالی جریان آب برگشتی و نیز وضعیت توزیع حداکثر مقدار آلودگی ماندگار در داخل تالاب بر اساس محدوده های مجاز از حیث ملاحظات زیست محیطی، مورد توجه و ارزیابی قرار گرفته است. مجتمع پرورش میگوی گمیشان در شمال غربی استان گلستان و در ۶۰ کیلومتری شمال گرگان و شرق تالاب گمیشان واقع است. بر اساس وضعیت جغرافیایی و آب و هوایی منطقه، این تالاب معلول بالا آمدگی تراز سطح آب دریای خزر می باشد. با توجه به وابستگی فیزیکی و امتداد کانال های آبرسان و تخلیه مجتمع، محدوده مورد مطالعه از دو بخش تالاب و دریا تشکیل گردیده که به وسیله یک پشته نیزاری از یکدیگر جدا می گردند. در انجام این مطالعه از دو ابزار اندازه گیری های میدانی و شبیه سازی ریاضی استفاده گردیده است.

کلید واژه: اندازه گیری دریایی؛ شبیه سازی ریاضی؛ پرورش میگو، تالاب گمیشان، دریای خزر

۱- مقدمه

در راستای رشد اقتصاد غیر نفتی و با توجه به ظرفیت های بالقوه موجود در کشور در زمینه های شیلات و منابع طبیعی مرتبط، طی سالیان اخیر پرورش آبزیان مغذی جایگاه ویژه ای را در صنایع غذایی به خود اختصاص داده و در همین زمینه اقدامات مؤثری در رابطه با توسعه و بهره برداری از مجتمع های پرورش میگو در سواحل جنوب و شمال کشور صورت گرفته است.